

[Bindslev.]

forelagt i dette høje Ting for nylig, at de kunde utvivlsomt have være forelagt Rigsdagen paa et langt tidligere Tidspunkt. Jeg vil gerne erklære mig enig med det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen i den Beklagelse, der er fremført her fra Talerstolen over, at ogsaa dette Lovforslag er kommet paa saa sent et Tidspunkt.

Jeg vil ganske vist erkende, at jeg for mit Vedkommende anser adskillige, ja de fleste af de Ændringer, der er fremkommet i Lovforslaget, i Forhold til den gældende Lovgivning, for at være Forbedringer, men paa den anden Side gælder det, at jo længere en midlertidig Lov skal være gældende, jo mere permanent dens Karakter bliver, des nødvendigere er det, at den bliver klar i sit Udtryk, og at den tager Hensyn til de Erfaringer, som er gjort under Administrationen af den i den forløbne Tid. Der er adskillige Ting, som det nok kunde være nødvendigt at underkaste en nærmere Behandling og Drøftelse i det Udvalg, som ogsaa jeg for mit Vedkommende gerne ser nedsat. Det er jo muligt, vi kan naa at blive færdige i de faa Dage, der er tilbage endnu af denne Maaned. Paa den anden Side er det nu paa tredie Aar, vi kører med denne midlertidige Lovgivning, og derfor vil jeg erklære mig enig i, at hvis vi ikke kan naa det igennem paa en rimelig Maade, saa ser jeg hellere en kortvarig Forlængelse af den nuværende Lov, fremfor at vi gennemfører en ændret Lov i en Skikkelse, som man ikke fra alle Sider kan finde helt tilfredsstillende.

Der er ogsaa et Hensyn — et rimeligt Hensyn — at tage til de Borgere, hvem hele denne Lovgivning angaar. Vi ved, at der saavel hos Grundejere som hos Lejere er stærke Ønsker fremme baade i den ene og den anden Retning. Det vil næppe være muligt for Rigsdagen at imødekomme alle disse Ønsker, men vi har i alle Tilfælde den naturlige Pligt at høre, hvad disse Borgere har at sige os, og det tager altid en vis Tid, inden Borgerne kan gøre sig bekendt med et forelagt Lovforslag og kan gøre sig deres Betragtninger derover og fremkomme med Henvendelser til Rigsdagen derom. Det maa der nogen Tid til.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister og i det hele taget til Administrationen, om det ikke er muligt i Fremtiden, hvor det drejer sig om Lovforslag af denne Karakter, hvor man Maaneder i Forvejen ved, at de skal forlænges, at man lige saa godt paa et rimeligt Tidspunkt fremkommer med Lovforslaget fremfor i

sidste Øjeblik, hvilket faktisk betyder en Indskrænkning af Rigsdagens Myndighed, og den behøver man dog ikke at gøre et yderligere Arbejde for at indskrænke i disse Tider.

Jeg vil gerne sige, som jeg sagde før, at jo mere en saadan midlertidig Lovgivning faar Karakter af at skulle være permanent, des mere maa man lægge Vægt paa at tilrettelægge Lovgivningen saaledes, at den ikke kommer til at virke ubillig eller uretfærdig, og tilrettelægge den saaledes, at Loven bliver klar, saa der opstaar de færrest mulige Misforstaaelser og Tvivlstilfælde, saaledes at man i mindre Grad er henvist til at skulle leve paa Skønnet og i højere Grad paa faste Regler.

Hensigten med denne Lovgivning, hvorom der fra første Færd har været Enighed, er at skabe et faktisk Prisstop ogsaa paa Huslejeomraadet; men i Erkendelse af, at det hele let vilde kunne faa et Tilfældighedens Præg, hvis der ikke var en Mulighed for Regulering, har man ogsaa fra første Færd aabnet visse Ventiler, som er blevet underkastet Kommunalbestyrelsernes Kontrol. Som jeg imidlertid allerede fra første Færd, da vi behandlede dette Spørgsmaal, gjorde opmærksom paa, ligger Landet saaledes, at man kan maaske nok gennemføre et Huslejestop og et Prisstop paa et enkelt Omraade, men hvis man skal gennemføre en saadan Politik for Alvor, er det nødvendigt, at det sker paa bred Front.

Jeg underkender ingenlunde de Bestræbelser, der har været hos Administrationen, og som ogsaa i nogen Grad er lykkedes, for at skabe et Prisstop, men paa den anden Side kan man ikke nægte, at der vil være alvorlige Farer forbundet med at fortsætte en Lovgivning, som sætter Prisstop paa et Omraade som nu dette og samtidig paa en Række andre Omraader bebyrder Grundejerne med Udgifter, som de ikke har Mulighed for at skaffe sig Dækning for paa den anden Maade. Det vil i det lange Løb nødvendigvis ogsaa komme til at paavirke Byggeriet og i det hele taget paavirke det private Initiativs Lyst til at gaa i Gang med Byggeriet, hvis Rentabiliteten af Byggeforetagender mere og mere anfægtes. Jeg nævner dette, idet vi dog stadig væk ogsaa fra mit Partis Side er ganske enig i Nødvendigheden af en regulerende Lovgivning paa dette Omraade og ogsaa erklærer vor Beredvillighed til at fortsætte i det engang angivne Spor, men som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, staar vi baade i Provinsen og i København over for en truende Bolignød.